

1. I - su - se al meu soa - re, Și a mea ve - de - re,

I - su - se pu - te - rea mea Și mân - gă - ie - rea mea.

În i - ni - mă îmi vi - ne, Glas pre - cum îmi spu - ne,

Cum Tu, Doam-ne, m'ai iu - bit, Prin Fi - ul Tău cel Sfânt.

2. O! cerească simțire,
 Mie-mi vine-n fire,
 Precum cinev-ar striga,
 Locul ți-e aicea.
 Nimic de n-ar rămânea,
 Din toat-averea mea,
 Pentru Isus tot aș da,
 Până și viața.

(178)

3. Că banii nu-s nimica,
Nici cîntea și-averea,
Pe lâng-astea daruri mari
Și-așa mărgăritari,
De-acei toate le-oi urî,
Care mă pot sminti,
De Domnul a mă răzni,
Ca să nu-i pot sluji.

4. Viața eu n-aș simți,
De cu mine n-ai fi,
Că Tu ești viața mea,
Și mângâierea mea.
De moarte nu mă sfiesc,
Că Ție viețuiesc.
De păcat ce m-a muncit,
Doamne m-ai mântuit.

5. De nevoi nu mă'nspăimânt,
Oricât de multe sunt,
De Tine nădejdea mea,
Nu mă vor depărta.
Când eu Te am pe Tine,
Nu mai caut pe nimeni.
Atunci nici un împărat
Nu-i ca mini de bogat.

6. Eu și aici pe pământ,
Viețuiesc fericit.
Dar sus în cer cum va fi,
Când de smântă n-om ști.
Ce să mă tem de moarte,
Când plata m-așteaptă,
Regatul a moșteni,
Ce Domnul mi-a cinsti.

7. O! Tu Doamne bunule,
În minte îmi pune
Și legea Ta cea sfântă,
Scri-o în inimă,
Că fără iubirea Ta,
Pierdut aș rămânea
Și-aici prin marea asta,
De valuri m-aș purta.

8. Dară Tu m-ai mântuit,
Ca un bun drept și sfânt
Și Tu m-ai îmbucurat,
Ca un bun și-ndurat,
Eu nu mă înfricoșez,
Cum pe alții îi văz,
Că Tu ești scăparea mea
Și mângâierea mea.